

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ภาษาเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารความคิดและความเข้าใจที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน เพื่อให้รู้และเข้าใจความประสงค์ของกันและกัน ด้วยเหตุผลดังกล่าวภาษาจึงมีบทบาทและความสำคัญสำหรับบุคคลทุกคนของทุกชาติ (วรรณิ โสมประยูร, 2544, หน้า 16)

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและตรงจุดมุ่งหมาย ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิด ความต้องการและความรู้สึก คำในภาษาไทยย่อมประกอบด้วยเสียง รูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และความหมาย ส่วนประโยคเป็นการเรียงคำตามหลักเกณฑ์ของภาษา และประโยคหลายประโยคเรียงกันเป็นข้อความ นอกจากนั้นคำในภาษาไทยยังมีเสียงหนักเบา มีระดับของภาษา ซึ่งต้องใช้ให้เหมาะแก่กาลเทศะและบุคคล ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ตามสภาพวัฒนธรรมของกลุ่มคน ตามสภาพของสังคมและเศรษฐกิจ การใช้ภาษาเป็นทักษะที่ผู้ใช้ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ไม่ว่าจะเป็น การอ่าน การเขียน การพูด การฟัง และการดู รวมทั้งต้องใช้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เพื่อสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพและใช้อย่างคล่องแคล่ว มีวิจารณญาณและมีคุณธรรม (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย, 2544)

ด้วยความจำเป็นดังกล่าวหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงกำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานการคิด และใช้เป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาวิกฤติของชาติ (กรมวิชาการ, 2544) โดยได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีทักษะด้านการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด เพื่อนำไปใช้ในการแสวงหาความรู้และสื่อความคิดความเข้าใจ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ประกาศเรื่องการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระที่จำเป็นพื้นฐานทางวิชาการและการเรียนรู้ ซึ่งมีจุดเน้นในการเรียนก็คือ ให้ความสำคัญของการออกเสียงภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง ออกเสียง

ตัวควบกล้า การเขียนเรียงความ ย่อความ การส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน การเขียนภาษาไทยให้ถูกต้องตามอักขรวิธี และรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548) จากจุดเน้นดังกล่าวเรื่องการเขียนที่ถูกต้องตามอักขรวิธี การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจึงเป็นเรื่องหนึ่งที่สำคัญ ทั้งนี้เพราะข้อความที่เขียนสะกดผิดอาจทำให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน ก่อให้เกิดความผิดพลาดในการติดต่อสื่อสาร นอกจากนี้ยังทำให้อ่านเกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่องานเขียน และผู้เขียนได้อีกด้วย (บันลือ พฤษะวัน, 2533, หน้า 26)

ในทักษะทั้ง 4 ด้าน ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนนั้น ทักษะการเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญเนื่องจากการเขียนเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของผู้เขียน และการจัดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ดังที่ วรณี โสมประยูร (2544, หน้า 139) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับทักษะการเขียนไว้ว่าการเขียนมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สิริอร คงรอด (2543, หน้า 38) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์รองจากการอ่าน นักเรียนจะต้องอาศัยการเขียนในการทำแบบฝึกหัด จัดบันทึกความรู้เรื่องที่เรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ประกาศขับเคลื่อนนโยบายประจำปี 2550-2551 รองรับกลยุทธ์ของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ของกลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ โดยกำหนดกิจกรรมสำคัญที่เป็นจุดเน้นของกลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย การแสวงหาแนวทางยกระดับคุณภาพของนักเรียน โดยการช่วยเหลือนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ให้สามารถอ่านออกเขียนได้อย่างทั่วถึง ด้วยการส่งเสริมการอ่านและการเขียน

จากการประเมินผลด้านการเขียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองทราย ปีการศึกษา 2550 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 26 คน เขียนหนังสือไม่ได้ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 และเขียนหนังสือไม่คล่อง 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 รวมมีนักเรียนเขียนไม่ได้เขียนไม่คล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทั้งหมด 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.31 (แบบสำรวจปัญหาการอ่านการเขียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านคลองทราย ปีการศึกษา 2550)

การเขียนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญในการแก้ปัญหาเร่งด่วนโดยเฉพาะด้านการเขียนสะกดคำ ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญ ต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ และเป็นทักษะที่ต้องเอาใจใส่อย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญไม่เกิดการผิดพลาดในการสื่อความหมาย การฝึกเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธีต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่น การฝึกย้ำซ้ำทวนบ่อย ๆ จึงจะทำให้ผู้เรียนจำได้

ฟังเข้าใจ พูด อ่าน เขียน ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และวิธีการที่จะฝึกทักษะทางภาษาได้อีกวิธีหนึ่ง คือ การฝึกทักษะด้วยแบบฝึก เพราะแบบฝึกเป็นส่วนประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในการสอน ทักษะทางภาษา ดังที่ กรมวิชาการ (2535, คำนำ) กล่าวว่า แบบฝึกจะทำให้เกิดความแม่นยำ คล่องแคล่วในแต่ละทักษะ สามารถใช้ภาษาสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดและ เหตุผล สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินทักษะทางภาษาของนักเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ เพ็ญศรี กัณกา (2536, หน้า 94) ที่กล่าวว่าแบบฝึกช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์แบบมีทักษะ อย่างกว้างขวาง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทบทวน และเป็นการทำทนายให้นำประสบการณ์มา ประยุกต์ใช้กับบทเรียนได้ตามความสามารถและเต็มตามศักยภาพของตน

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้น เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้คำที่นักเรียนมีปัญหา ด้าน การเขียนสะกดไม่ตรงตามตัวสะกด จากหนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการ เรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาเพื่อชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการสำรวจและสังเคราะห์ปัญหาด้าน การเขียนสะกดไม่ตรงตามตัวสะกด เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้และทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรง ตามมาตราตัวสะกด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรง ตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์ย่อย ดังนี้

1. เพื่อสำรวจและวิเคราะห์คำที่มีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อทดลองใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรง ตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
2. แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง เพื่อสืบทอดภาษาไทยให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมสืบต่อไป
3. แนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

ขอบเขตของการวิจัย

คณะผู้วิจัยแบ่งการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตในแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน ด้วยกัน คือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจและวิเคราะห์คำที่มีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูลในการสำรวจและวิเคราะห์คำที่มีปัญหาด้านการเขียนสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองทราย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 จำนวน 26 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

มุ่งสำรวจและวิเคราะห์คำที่มีปัญหาด้านการเขียนสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยได้ประมวลคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดจากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาไทยเพื่อชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ คำที่มีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูลในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่

1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 5 ท่าน

1.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแสงมณีวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 จำนวน 3 คน

1.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านซับสมบูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 จำนวน 9 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

มุ่งสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้คำที่มีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ที่ได้จากการสำรวจและสังเคราะห์คำที่มีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จากขั้นตอนที่ 1 โดยนำคำมาสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จำนวน 8 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กก (คำที่มี ข ค ฌ สะกด)

ชุดที่ 2 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กบ (คำที่มี ป พ ฟ สะกด)

ชุดที่ 3 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน (คำที่มี ร ล สะกด)

ชุดที่ 4 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน (คำที่มี ญ ณ พ สะกด)

ชุดที่ 5 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด (คำที่มี ต ฎ ฏ สะกด)

ชุดที่ 6 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด (คำที่มี ฐ ฒ ษ ศ

สะกด)

ชุดที่ 7 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด (คำที่มี จ ช ฑ สะกด)

ชุดที่ 8 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด (คำที่มี ติ ตุ ตร ทร ฤ

สะกด)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย เกี่ยวกับความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองทราย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ ในปีการศึกษา 2550 จำนวน 26 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

มุ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในช่วงก่อนและหลังการเรียน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ในการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองทราย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ ในปีการศึกษา 2550 จำนวน 26 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

มุ่งประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน คณะผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของคำศัพท์เฉพาะบางคำ ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หมายถึง แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ที่คณะผู้วิจัยคัดเลือกคำมาจากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาเพื่อชีวิต ที่อยู่ในมาตราแม่ กก แม่ กน แม่ กบ และแม่ กด มาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 ชุด
2. การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หมายถึง การสอนที่คณะผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. คำที่มีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หมายถึง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ที่คณะผู้วิจัยคัดเลือกมาจากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาเพื่อชีวิต ที่อยู่ในมาตราแม่ กก แม่ กน แม่ กบ และแม่ กด จำนวน 100 คำ แล้วนำไปทดสอบนักเรียน ได้คำที่มีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำ จำนวน 56 คำ เพื่อนำไปสร้างแบบฝึกทักษะ
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หมายถึง แบบทดสอบที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ซึ่งผ่านการพิจารณาความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ และการหาคุณภาพ เพื่อใช้วัดความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

6. ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ตามเกณฑ์ 80/80 หมายถึง แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแต่ละชุด ได้ค่าเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการวัดผลสัมฤทธิ์หลังจากใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ได้ค่าเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ 80

7. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หมายถึง ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต